

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-30/17-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Senke Orlić-Zaninović, predsjednice vijeća, mr. sc. Inge Vezmar Barlek, Eveline Čolović Tomić, Lidije Vukičević i Marine Kosović Marković članova vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u povodu zahtjeva S. G. iz Z., i po službenoj dužnosti, radi ocjene zakonitosti općeg akta, na sjednici vijeća održanoj 21. prosinca 2017.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se zahtjev za ukidanje članka 10. stavka 1. i članka 21. stavka 1.i 2. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada Duge Rese (Službeni glasnik Grada Duge Rese br. 5/15 od 10. prosinca 2015.).

II. Ukida se odredba članka 22. stavka 7. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada Duge Rese (Službeni glasnik Grada Duge Rese br. 5/15 od 10. prosinca 2015.).

Obrazloženje

Podnositelj zahtjeva je podneskom od 8. ožujka 2017. zatražio ocjenu zakonitosti članka 10. stavka 1. i članka 21. stavka 1. i 2. Odluke o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada Duge Rese (Službeni glasnik Grada Duge Rese br. 5/15 od 10. prosinca 2015. dalje u tekstu: Odluka) koju je donijelo Gradsko vijeće Grada Duge Rese te članka 3. stavka 3. podstavka 3. i članka 15. Pravilnika o uvjetima isporuke javne usluge prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada od 4. travnja 2016. i dviju odredbi Cjenika javne usluge prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada Č. D. R. d.o.o. od 30. prosinca 2016., URBOJ: 4/2017 od 2. siječnja 2017., akata komunalnog društva Č. D. R. d.o.o.

Obzirom da se postupak ocjene zakonitosti općih akata provodi isključivo u odnosu na svaki pojedini pobijani akt, to je zahtjev predlagatelja razdvojen u tri zasebna postupka, sukladno odredbi članka 83. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10, 143/12., 152/14., 94/16., 29/17.,- dalje: ZUS).

U uvodno rubriciranom predmetu ocijenjeni su uvjeti za pokretanje postupka ocjene

zakonitosti odredbi Odluke koje glase:

“Članak 10.

Davatelj usluge dužan je korisniku usluge obračunati cijenu javne usluge razmjerno količini predanog otpada u obračunskom razdoblju, pri čemu je kriterij količine otpada u obračunskom razdoblju volumen spremnika otpada i broj odvoza spremnika.

Članak 21.

Način obračuna cijene i način izmjene cijene

(1) Cijena komunalne usluge utvrđuje se prema umnošku volumena spremnika miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada i broju odvoza.

(2) Zaduženi volumen spremnika pojedinog korisnika iskazuje se u litrama.

Članak 22.

(7) Davatelj usluge može obustaviti pružanje usluge ako korisnik nije platio dva uzastopna računa.”.

Podnositelj osporava zakonitost citiranih odredbi Odluke jer nisu u skladu s odredbama članka 33. stavka 1., 2., 4. i 10. Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“ 94/13., dalje ZOGO). U zahtjevu navodi da je odredbom članka 10. obveza plaćanja predanog otpada vezana uz odvoz spremnika, a ne kako je to ZOGO-om propisano uz broj pražnjenja spremnika i volumen predanog otpada, što onda korisnika usluge dovodi u situaciju da ga se obvezuje na plaćanje odvoza i kada nema otpada, to jest plaća odvoz iz praznih spremnika prema volumenu tog spremnika. Pojašnjava da je vlasnik vikend objekta kojeg koristi do dva mjeseca u godini, dakle rijetko i samo tada proizvodi predmetni otpad, zbog čega smatra nepravičnim da ga se obvezuje na plaćanje usluge koju u većem dijelu godine uopće ne koristi. Smatra da je povezivanjem pojma „zaduženog“ volumena spremnika i broja odvoza, pružatelj usluge potpuno izmijenio sadržaj odredbe Zakona, koja jasno upućuje na obvezu plaćanja predanog otpada shodno volumenu spremnika u obračunskom razdoblju i broju pražnjenja spremnika.

Donositelj akta u očitovanju osporava tvrdnje o nezakonitosti Odluke, smatrajući da je ona u cijelosti zakonita te da se izraz „odvoz spremnika“ ne treba tumačiti kao da društvo Č. D. R. d.o.o. stvarno odvozi spremnike, jer ih na licu mjesta prazni, što je podnositelju zahtjeva poznato. U odnosu na izraz “zaduženi“ iz odredbe članka 21. Odluke ističe da je svaki korisnik usluge zadužen za određeni spremnik miješanog i biorazgradivog otpada, što je u skladu s propisima i ne bi trebalo biti sporno.

Zahtjev podnositelja nije osnovan.

Podnositelj zahtjeva je prije pokretanja ovog spora o zakonitosti općeg akta iskoristio sve zakonom predviđene mehanizme zaštite, sukladno odredbama Zakona o zaštiti potrošača, a zahtjevu je priložio i sporne račune za predmetnu uslugu, čime je udovoljeno uvjetima za odlučivanje zahtjevu.

Nakon uvida u predmetnu Odluku o načinu pružanja javne usluge prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada na području grada Duge Rese, Sud je ocijenio da odredbama općeg akta na koje upire podnositelj zahtjeva, donositelj nije prekoračio zakonom propisane ovlasti.

Naime, spornim odredbama članka 10. i 21. stavak 1. i 2. Odluke, određeno je da se cijena predmetne usluge određuje razmjerno količini predanog otpada u obračunskom razdoblju, pri čemu je kriterij količine otpada u obračunskom razdoblju volumen spremnika otpada i broj odvoza spremnika i to prema umnošku volumena zaduženog spremnika koji se računa u litrama i broju odvoza.

Iz navedenih odredbi Odluke proizlazi da korisnik usluge ovu uslugu plaća prema volumenu

spremnika za koji je zadužen i broju odvoza.

Odredba članka 33. ZOGO-a propisuje da je davatelj usluge dužan obračunati cijenu javne usluge iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona, na način kojim se osigurava primjena načela »onečišćivač plaća«, ekonomski održivo poslovanje te sigurnost, redovitost i kvalitetu pružanja te usluge sukladno odredbama ovoga Zakona, uredbe iz članka 29. stavka 10. ovoga Zakona i odluke iz članka 30. stavka 7. ovoga Zakona.

Usluga iz članka 30. stavka 1. ZOGO-a je javna usluga prikupljanja miješanog komunalnog otpada i prikupljanja biorazgradivog komunalnog otpada, koja podrazumijeva prikupljanje tog otpada na određenom području pružanja usluge putem spremnika od pojedinih korisnika i prijevoz tog otpada do ovlaštene osobe za obradu tog otpada.

Prema odredbi članka 33. stavka 2. ZOGO-a davatelj usluge dužan je korisniku usluge obračunavati cijenu javne usluge iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona razmjerno količini predanog otpada u obračunskom razdoblju, pri čemu je kriterij količine otpada u obračunskom razdoblju masa predanog otpada ili volumen spremnika otpada i broj pražnjenja spremnika sukladno odluci predstavničkog tijela o načinu pružanja ove usluge (usluga iz članka 30. stavka 7. ovoga Zakona).

U postupku povodom ustavne tužbe protiv presude ovog Suda poslovni broj Usoz-3/16, Ustavni sud Republike Hrvatske, u svojoj odluci broj: U-III-6143/16 od 22. ožujka 2017., je zauzeo stanovište da jedinica lokalne samouprave ima pravo izabrati jedan od dva propisana načina naplate ove javne usluge to jest ima izbor naplate usluge po kriteriju mase predanog otpada ili prema volumenu spremnika u kombinaciji s brojem pražnjenja spremnika. Shodno, navedenom pravnom stavu Ustavnog suda Republike Hrvatske proizlazi da davatelj usluge ima pravo način obračunavanja cijene predmetne usluge vršiti tako da cijenu usluge formira na osnovu volumena spremnika koji je predao korisniku usluge u kombinaciji s brojem pražnjenja tog spremnika u obračunskom razdoblju.

Nadalje, Zakonom je propisana ovlast predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave da odlukom odredi standardne veličine i druga bitna svojstva spremnika za sakupljanje otpada.

Prema tome, s obzirom da je, u cijenu ove javne usluge, davatelj usluge dužan uključiti i sljedeće troškove: troškove nabave i održavanja opreme za prikupljanje otpada, troškove prijevoza otpada, troškove obrade otpada i druge troškove propisane uredbom iz članka 29. stavka 10. ovoga Zakona, proizlazi da se pod izrazom "broj odvoza" podrazumijeva prikupljanje otpada, na određenom području pružanja usluge, putem spremnika kojim je pojedini korisnik zadužen i prijevoz tog otpada do ovlaštene osobe za obradu tog otpada, što je u skladu s odredbom članka 30. stavka 1. ZOGO-a.

Stoga, po podnositelju zahtjeva osporene odredbe Odluke nisu nesuglasne s odredbama članka 30. stavka 1. i članka 33. stavka 2. i 5. ZOGO-a te je zahtjev podnositelja odbijen.

Međutim, temeljem ovlaštenja iz članka 83. stavka 2. ZUS-a, Sud je, po službenoj dužnosti, ispitao zakonitost preostalih odredbi Odluke i odlučio po službenoj dužnosti provesti postupak ocjene zakonitosti odredbe članka 22. stavka 7. predmetne Odluke, jer je utvrdio da nije u suglasnosti s odredbama Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, broj 41/14, 110/15, dalje ZZP).

Odredba članka 22. stavka 7. Odluke koja omogućuje da davatelj usluge obustavi pružanje usluge ako korisnik nije platio dva uzastopna računa, nije u skladu s odredbom članka 27. ZZP-a koja propisuje da trgovac koji pruža javnu uslugu ne smije potrošaču obustaviti pružanje usluge do okončanja sudskog ili izvansudskog postupka, kada se račun trgovca koji pruža javnu uslugu osporava u sudskom ili izvansudskom postupku, a potrošač uredno podmiruje sve sljedeće nesporne račune, osim u slučaju da je potrošač raskinuo ugovor s trgovcem koji pruža javnu uslugu. Ako je trgovac koji pruža javnu uslugu obustavio pružanje usluge prije nego što je od nadležnog tijela ili osobe obaviješten o pokrenutom postupku iz stavka 1. ovoga članka, dužan je, bez naknade, ponovo

započeti i nastaviti pružati uslugu potrošaču do okončanja sudskog ili izvansudskog postupka, osim u slučaju da je potrošač raskinuo ugovor s trgovcem koji pruža javnu uslugu.

Ove obje obveze davatelja usluge odnose se i na slučaj kada trgovac koji pruža javnu uslugu pokrene postupak prisilne naplate protiv potrošača.

Prema tome, odredba Odluke kojom se, obustava pružanja javne usluge dovodi u izravnu vezu s dva neplaćena uzastopna računa, bez obzira jesu li osporena ili nisu, nije u suglasju s citiranim odredbama Zakona o zaštiti potrošača i kao takva nezakonita.

Zbog svega navedenog, Sud je na temelju odredbe članka 86. stavak 3. i odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a, odlučio kao u izreci.

Sukladno odredbi članka 86. stavka 4. ZUS-a, ukinuta odredba općeg akta prestaje važiti danom objave ove presude u „Narodnim novinama“.

U Zagrebu, 21. prosinca 2017.

Predsjednica vijeća
Senka Orlić-Zaninović, v.r.